

БІЛИЧІ — житловий масив у Святошинському районі Києва. Розташ. уздовж р. Борщагівка. Площа 2,5 км². Насел. 60,4 тис. осіб (2002). Одне з найдавніших поселень у передмісті Києва. Через Б. проходив давній шлях із Києва на Тетерів, Коростень та Овруч. Згадується у Воскресенському літописі 1161 як Буличі. У цій місцевості військо князя Ізяслава Давидовича зазнало поразки під час міжусоб. боротьби за київ. великокняжий престол. Назва «Б.» неодноразово зустрічається у документах від 16 ст. Слобода Б., що налічувала 8 дворів, у 18 ст. належала Києво-Печер. лаврі. Від 1786 селяни Б. належали до казенних (державних). З утворенням Київ. губ. 1797 Б. увійшли до складу Білогород. волості Київ. пов., від 1828 — до Петропавлів.-Борщагів. волості, пізніше — знову до Білогород. волості. 1856 у Б. було 35 дворів, проживало 414 осіб. Соц.-екон. зміни після реформи 1860-х рр. вплинули на зростання населення: 1885 в Б. було 425 жит., а 1895 — 1022. В цей період у Б. була церква, церк.-приход. училище, два млини, дві пошт. станції. Перше приєднання Б. (на той час налічували 230 дворів і 1272 жителі) до Києва відбулося 1923. У 20-30-і рр. адм.-територ. статус Б. постійно змінювався. Соц. склад насел. Б. напередодні 1931: селяни — 66 %, робітники — 23 %, кустарі — 4 %, службовці — 3 %. Під час голодомору 1932-33 загинуло 250 жителів Б. (для порівняння: з фронтів 2-ї світової війни не повернулося 120 осіб — див.: «Голод — геноцид 1933 року в

Україні...» // «Мат. Міжнар. наук.-теор. конф.», К., 2000). 1930-37 село входило до Київ. приміської смуги з безпосеред. підпорядкуванням міськраді; було центром Білиц. сільради, куди входили також ст. Біличі, хутори Вовча Гора і Дігтярі, Святошин. лісництво. Від 1937 Б. — у складі Києво-Святошин. р-ну Київ. обл. Від 1966 — у межах Києва (Жовтн. р-н), від 1973 (як і масив Новобіличі) — у складі Ленінгр., від 2002 — Святошин. р-ну. На тер. масиву Б. діють 7 дошкіль. навч. закладів, спеціалізов. та 5 заг.-осв. шкіл, міжшкіль. навч.-вироб. комбінат, **Київський міжнародний університет**, *Рибного господарства інститут УААН*; 2 поліклініки, міська клініч. лікарня; бібліотека для дітей ім. М. Дубова; худож. колектив театр. пластики «Веста», клуби для підлітків («Олімп-1», «Олімп-2», «Сокіл», «Спринт»); 5 парафій УПЦ МП, християн. реліг. громада «Істина в Ісусі», християн. церква «Слово життя». Встановлено пам'ятник невідомому солдату, монумент жертвам Чорнобил. трагедії, пам'ятні знаки мешканцям р-ну, які загинули в Афганістані, а також на місці дислокації команд. пункту Пд.-Зх. фронту. Підпр-ва масиву: ЗАТ **«Біличі»** та **«Каштан»**, Київ. конструктор.-технол. бюро «Техрибвод».

Рекомендована література

1. Рибаків М. О. Невідомі та маловідомі сторінки історії Києва. К., 1997.

І. А. Бібко, Л. Л. Шевченко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Біличі / І. А. Бібко, Л. Л. Шевченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40104>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).